

РЕШЕНИЕ

№ 165

гр. Търговище, 27.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Г. ПАВЛОВ

Членове: ЙОРДАН П. И.
ЯВОР ПЛ. ТОМОВ

при участието на секретаря АНАТОЛИЯ Д. АТАНАСОВА
в присъствието на прокурора В. Анг. В.
като разгледа докладваното от ЯВОР ПЛ. ТОМОВ Въззивно
административно наказателно дело № 20233500600291 по описа за 2023
година

Производството е по реда на чл. 313 и сл., във връзка с чл.378, ал.5 от НПК.

Образувано е по въззивна жалба, подадена от адв.И. Й. И. от ТАК, в качеството му защитник на обвиняемия по анд № 105/2023 г. по описа на РС Омуртаг М. М. Ш. от с.*****, общ.*****, против постановеното по делото решение № 66/26.06.2023 г., с което съдът е признал същият за виновен за това, че в периода от 02.07.2021 г. до 27.11.2021 г. на територията на Европейския съюз и Република България, без лиценз за извършване превоз на пътници и без лиценз за извършване на международен превоз на пътници в Европейския съюз и Република България - лиценз на Общността, които се изискват по чл.6, ал.1 от Закона за автомобилните превози, извършвал по занятие обществен превоз на пътници /по смисъла на чл.1, т.1 във вр. с §1, т.1 от ДР на ЗавПр/, с лек автомобил, марка „Фолксваген Каравел“ с рег. № Т 4794 АК, както следва:

-На 02.07.2021 г. извършил обществен превоз от с. Лудогорци, общ. Исперих, обл.Разград, до гр.Мюнхен, Германия на пътника А. А. И. от с. *****, общ.*****, срещу сумата от 240 евро;

-На 04.09.2021 г. извършил обществен превоз от с. *****, общ. *****, обл. Велико Търново, до гр. Утрехт, Нидерландия, на пътника Н. М. М. от с. *****, общ.*****, обл. *****, срещу сумата от 80 евро;

-На 19.10.2021 г. извършил обществен превоз от гр. Мюнхен, Германия до гр. Луковит, общ.Ловеч, на пътничката А. И. Б. от гр. *****, общ. *****, срещу сумата от 130 лева;

-На 06.11.2021 г. извършил обществен превоз от гр. Омуртаг, обл. Търговище, до гр. Амפיинт, Германия, на пътника Х. Б. Х. от с. *****, общ.*****, срещу сумата от 150

евро;

-На 20.11.2021 г. извършил обществен превоз от гр. Шумен до гр. Гелзенкирхен, Германия, на пътника Г. М. Х. от гр. *****, общ. *****, обл. *****, срещу сумата от 130 евро;

-На 27.11.2021 г. извършил обществен превоз от гр. Антоново до Нидерландия на пътника М. О. М. от с. *****, общ. *****, срещу сумата от 260 лева;

-На 27.11.2021 г. извършил обществен превоз от гр. Антоново, обл. Търговище, до гр. Хамбург, Германия, на пътника Е. Я. С. от гр. *****, обл. *****, срещу сумата от 130 евро, като деянието е извършено при условията на продължавано престъпление, поради което и на основание чл. 378, ал.4, т.1 от НПК, вр. с чл.78а от НК го е освободил от наказателна отговорност за извършеното престъпление по чл.234г, ал.1, вр. с чл.26 от НК, налагайки му административно наказание глоба в размер на 2000 лв. /две хиляди лева/. С обжалваното решение съдът оправдал частично обвиняемия за това, че на 23.06. 2022 г. е извършил обществен превоз на пътници от гр. Горна Оряховица до Норд, Нидерландия, на пътника К. К. С. от гр. *****, срещу сумата от 150 евро.

В жалбата се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на атакувания съдебен акт. Твърди се, че решението на РСО е постановено при нарушение на материалния и на процесуалния закон, и при непълнота на доказателствата. Сочи се, че всички инкриминирани случаи на превоз касаят т.нар. „споделено пътуване“, при което пътуващите са заплащали на обвиняемия само горивото, поради което и не е умисъл у обвиняемия при извършване на престъплението. Искане се отмяна на решението и постановяване на ново такова, с което обвиняемия бъде признат изцяло за невиновен по предявеното му обвинение. Алтернативно се поддържа намаляване на наложената глоба към специалния минимум, като се изтъкват доводи във връзка с материалното положение и статус на обвиняемия. В предвиденият по чл.320, ал. 4 от НПК срок не е постъпило допълнително писмено изложение към жалбата.

В съдебно заседание въззивната жалба се поддържа изцяло лично от обвиняемия и от адв.И. на посочените в нея основания.

Обвиняемият се присъединява към изразената от защитника й позиция, като в последната си дума сочи, че не е виновен и моли да бъде оправдан.

Представителят на Окръжна прокуратура – Търговище намира жалбата за неоснователна, като поддържа, че първостепенният съд подробно и аргументирано е обсъдил цялата относима доказателствена съвкупност и е постановил решението, което следва да бъде изцяло потвърдено.

Въззивният съдебен състав, като обсъди доказателствената съвкупност, след преценка на съображенията и доводите, изложени от обвиняемия и неговия защитник, представителя на ТОП, както и **след цялостна преценка на правилността на обжалваното решение, установи, че същото е правилно и законосъобразно, а подадената срещу него макар и допустима въззивна жалба, е НЕОСНОВАТЕЛНА.**

Делото пред РС – Омуртаг е образувано въз основа на внесено от РП Търговище мотивирано постановление по реда на чл.375 от НПК, с което е направено предложение обвиняемият М. Ш. да бъде освободен от наказателна отговорност за извършено престъпление по чл.234г, ал.1, вр. с чл.26 от НК и му се наложи административно наказание, на основание чл.78а,ал.1 НК. Видно от приложената в ДП справка за съдимост на обв.М. Ш., същият не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на чл. 78а от НК.

Фактическите положения, приети за установени от районния съд, са правилни и се подкрепят от събраните по досъдебното производство гласни и писмени доказателства. Проверяващата инстанция споделя приетото за установено от фактическа страна в хода на първоинстанционното производство, и след служебната проверка, обсъждайки поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, се присъединява изцяло към изводите на РСО досежно установеното от фактическа страна, както и доказателствата, въз основа на

които е установена тази фактическа обстановка.

На основание чл.13, чл.14, чл.18 и чл.107, ал.3 и 5 от НПК, Търговищкият окръжен съд извърши проверка и анализ на всички релевантни доказателства, събрани в наказателното производство. По делото е безспорно установено, че обв.Ш. живеел в с.*****, общ. *****, нямал постоянна работа и доходи, поради което решил да си осигурява парични средства за препитание извършвайки обществен превоз на пътници и товари на български граждани до страни от Европейския съюз и обратно. Решил да осъществява обществен превоз със собствения си л.а. „Сеат Алхамбра“ с рег.№ Т 8901 АК, а когато същият бил повреден или се обслужвал в сервиз, ползвал л.а. „Фолксваген Каравел“ с рег. № Т 4794 АК, собственост на съседянина му Е. Я. Ч. /починал на 08.01.2023г. в гр.Търговище, съгласно Акт за смърт № *****г./. Видно от писмо рег. № 16-00-25-5588/1/03.11.2022 г. издадено от РД“АА“ Русе /т.1, л.23 от ДП/, МПС с рег. №№ Т 8901 АК и Т 4794 АК не фигурират в списъка на моторните превозни средства към лиценз, издаден от Министерство на транспорта и съобщенията (МТС), а лицата Е. Я. Ч. с ЕГН-***** и М. М. Ш. с ЕГН-***** не отговарят на изискванията на чл.6,ал.1, във връзка с §1,т.5 ДР от ЗавПр. Посочените лица не притежават и Удостоверение за професионална компетентност за автомобилен превоз на пътници и товари.

Независимо, че нямал нужните лиценз за извършване превоз на пътници на територията на Република България и лиценз за извършване на международен превоз на пътници в Европейския съюз, които се изисквали съгласно чл.6,ал.1, във връзка с §1,т.5 ДР от ЗавПр, обв.Ш. започнал да извършва превоз на пътници от РБългария към страни от Европейския съюз и обратно с моторно превозно средство срещу заплащане.

Информацията, че обв.Ш. се занимава с обществен превоз на пътници и товари от РБългария до страни от Европейския съюз - предимно, Германия, Белгия, Нидерландия и обратно, бързо се разпространила сред българите, работещи в страни от Европейския съюз и мобилния му телефон с № 0875 323998 се предавал от човек на човек. Освен това в социалната мрежа „Фейсбук“ обвиняемият си направил профил с визитна картичка: „Mestan Shabanov, тел. № 0875 323998, извършва транспорт до Германия, Белгия и Холандия“. Същата информация за извършваните от обв.Ш. нерегламентирани превози на пътници и товари достигнала и до органите на полицията, като от сектор „ПИП“ при ОДМВР Търговище започнала проверка, при която било установено, че в периода от 01.01.2021 г. до 12.02.2022 г. обв.Ш. има регистрирани 40 бр. излизания през ГКПП „Дунав мост“ - Русе с общо извозени 240 броя пътници, респ. 36 бр. влизания в страната през ГКПП „Дунав мост“ - Русе с общо извозени 146 броя пътници.

Като свидетели в хода на проведеното досъдебното производство № 16/2022 г. по описа на ОДМВР Търговище били установени и разпитани част от лицата, ползвали транспортните услуги извършвани от обв.Ш. срещу заплащане от Република България до Белгия, Германия и Кралство Нидерландия, като чрез тях били потвърдени изцяло относимите към доказване на престъплението обстоятелства, както следва:

Посредством показанията на **св.А. А. И.** /т.1, л.159 от ДП/ било установено, че не е познавал обвиняемия, като уговорките за превоза /пътуване до гр.Мюнхен, Германия/ били направени от приятелката му. След като се уговорили, на 02.07.2021 г. вечерта, обвиняемия Ш. взел св.И., приятелката му и още 5 пътника от с.Лудогорци, като по-късно л.а. „Фолксваген“ с рег.№ Т 4794 АК в 22.43 ч. напуснал Република България през ГКПП Дунав мост при гр.Русе. /виж справка за пътуване, т.2, л.149 от ДП/. За осъществения превоз и след като пристигнали в Германия, св.И. заплатил общо 240 евро /по 120 евро на човек за себе си и приятелката си/, и двамата слезли в Германия, а обвиняемият продължил с

останалите пътници към Нидерландия. В показанията си заявява, че повече не е ползвал неговите услуги.

Св.Наско М. М. /показания л.122, т.1 от ДП/ видял в социалната мрежа Facebook профил на обвиняемия, който рекламирал транспорт до чужбина. Свързал се с него и в разговора обв.Ш. потвърдил, че може да го закара до Кралство Нидерландия срещу сумата 80.00 евро, която ще бъде заплатена след като пристигнат в гр.Утрехт. В изпълнение на уговорката, на 04.09. 2021 г. обвиняемият пристигнал с микробуса си „Фолксваген“ в с.*****, общ. *****, от където взел св.М. и по-късно /справка, л.150, т.2 от ДП/ излезли от Република България през ГКПП Дунав мост - Русе. Пътуването продължило около 2 дни и след като пристигнали в гр.Утрехт, Нидерландия, св.Мартинов заплатил на ръка на обв. Ш. сумата 80.00 евро за извършения превоз.

Св.А. И. Б. /показания л.12-13, т.2 от ДП/ се свързала чрез своя приятелка с роднина на обвиняемия, като първоначално уговорката била да дойде да я вземе от мястото, където работела в гръцки ресторант близо до гр. Мюнхен, Германия. Впоследствие, като договорили цена на превоза 130 лв. Малко преди пътуването, роднината на обвиняемия се свързала със св.Б., за да я уведоми, че превозът ще бъде извършен от обв.Ш., когото тя не познавала. На уговорената дата, обв.Ш. отишъл до с.Мюлдорф в близост до гр.Мюнхен, Германия, откъдето около 09.30 ч. взел св.Б. и на следващия ден – 19.10. 2021 г. около 04.00 ч. закарал до гр.Луковит, общ.Ловеч. Л.а. с рег.№ Т 4794 АК, с който бил извършен превоза на св.Б., влязъл на територията на РБ на 19.10.2021 г. в 23.37 ч. през ГКПП Видин – Дунав мост /справка, т.2, л.152 от ДП/. Плащането за превоза било извършено ПРЕДИ неговото извършване – сумата 130 лв., като св.Б. е категорична за това, че *„Плащането беше на ръка на шофьора /момчето/ и си платих още там, като дойде пред ресторанта в Мюлдорф. Не съм получила никакъв разходооправдателен документ...“*. Непосредствено след проведения разпит, по реда на чл.169 и сл. НПК св.Борисова е разпознала по снимки от фотоалбум /л.14, т.2 от ДП/ именно обв.Ш. като лицето, до което се отнасят дадените показания.

Св.Х. Б. Х. също ползвал услугите на обвиняемия от гр. *****, обл.Търговище, до гр.Ампфинт, Германия. В показанията си /т.1, л.173 от ДП/ посочва, че преди пътуването на 06.11.2021 г. не е познавал обвиняемия. Запознал се е с него при качване в микробуса и след пристигане в Германия е заплатил сумата 150 евро за извършения превоз, като не е получил превозен документ. От приложената в ДП справка /л.151, т.2 от ДП/ е видно, че св.Хасанов е напуснал именно на 06.11.2021 г. пределите на Република България през ГКПП Дунав мост с автомобил с рег.№ Т 4794 АК.

Следващият превозен пътник, включен в състава на продължаваното престъпление е **св. Г. М. Х.** от гр. *****, общ. *****, обл. *****, когото на 20.11.2021 г. обвиняемият превозил от 5-ти километър до гр.Шумен, до гр.Гелзенкирхен, Германия. Св.Хр. посочва /показания л.114-115, т.1 от ДП/, че предварително е уговорил по телефона с мъж на име „М.“, на когото при пристигане в Германия заплатил на ръка сумата 130 евро. Достоверността на показанията на св.Хр. се потвърждава и посредством приложената в ДП справка /л.153, т.2 от ДП/, от която е видно, че е напуснал именно на 20.11.2021 г. в 07.19 ч. пределите на Република България през ГКПП Дунав мост – Русе с автомобил с рег.№ Т 4794 АК.

На 27.11.2021 г. обвиняемият извършил обществен превоз от гр.Антоново до Кралство Нидерландия на пътника **М. О. М.** от с. *****, общ. *****. Св.М. посочва, че

не е познавал преди това обвиняемия, към когото се обръщал името „М.“ и му е заплатил ПРЕДИ извършване на превоза уговорената за това сума в размер на 260 лв. /показания л.110, т.1 от ДП/. От приложената справка /л.154, т.2/ се потвърждава, че на 27.11.2021 г. в 05.25 ч., с МПС № Т 4794 АК св.М. е напуснал през ГКПП Дунав мост при гр.Русе пределите на Република България.

Отново на 27.11.2021 г. обв.М. Ш. извършил и обществен превоз от гр.Антоново, обл. Търговище, до гр. Хамбург, Германия, на пътника **Е. Я. С.** от гр. *****, обл.*****, за който тя заплатила сумата 130 евро. От приложената справка /л.155, т.2/ се потвърждава, че на 27.11.2021 г. в 05.25 ч., с МПС № Т 4794 АК св.С. е напуснала през ГКПП Дунав мост при гр.Русе пределите на Република България. Както и в останалите случаи, св. Саидова заявява, че не е познавала преди това обвиняемия, като сумата за превоза му е била заплатена при пристигането ѝ в Германия /показания л.89, т.1 от ДП/.

Обвинението, касаещо обществен превоз на 23.06.2022 г. на пътник **К. К. С.** от гр.Горна Оряховица до Норд, Нидерландия, срещу сумата от 150 евро е останало недоказано, тъй като РСО е приел, че на процесната дата не е бил осъществен такъв превоз. В този контекст съдът е отчел, че от справката за пътуванията на св.С. /л.156, т.2/ е видно, че същата е напуснала пределите на РБ на 21.06.2022 г. през ГКПП Дунав мост Русе, а не на 23.06.2022 г., поради което е оправдал обвиняемия в тази част на обвинението.

Така възприетото се установява освен от разпитите в ДП на посочените по-горе свидетели, които добросъвестно пресъздават всички обстоятелства относно извършения превоз от обвиняемия от територията на Р България до държави от ЕС, но и от справките за пътуванията на обвиняемия /приложени л.142-147 от том на ДП/. След като правилно е установил възприетата фактическа обстановка, правилно РСО се е произнесъл по правната квалификация на деянието, неговия продължаван характер и възраженията на обвиняемия, които чрез своя защитник поставя и пред въззивната инстанция като основно се поддържа, че се касае за споделено пътуване, при което пътниците заплащат на обвиняемия пътни такси и разходи за гориво, но не и суми за извършван превоз – твърдения, които следва да бъдат отчетени единствено като защитна версия, ненамираща нужната доказателствена опора. Въззивният съд изцяло споделя правните изводи за това, че от показанията на превозените пътници е безспорно изяснено, че обв.Ш. е извършил международен превоз на пътниците А. И., Н. М., А. Б., Х. Х., Г. Х., М. М. и Е. С. по заявен от самите тях маршрут - градове в Нидерландия и Германия. Превозът е извършен по занятие - срещу предварително уговорено във всеки случай възнаграждение, като обвиняемият не е разполагал с необходимите документи - разрешения, лицензи или удостоверения за регистрация, за извършване на такава дейност, изисквани от Закона за автомобилните превози. Именно чрез показанията на превозените свидетели се установява по категоричен начин заплащането на услугата по превоза им, респ. се опровергава твърдението му, че те са заплащали само разходите за заплащане на горивото на автомобила, управляван от него и дължими пътни такси. Освен тези изводи, които съдът споделя, следва да бъде допълнено и следното:

Посредством разпоредбата на §1, т.4, б."б" ДР на Закона за автомобилните превози е въведена легална дефиниция за понятието *"превоз на пътници за собствена сметка"*, който представлява превоз на пътници без заплащане с нетърговска или нестопанска цел, предназначен единствено за собствена дейност или произтичащ от собствена дейност, извършван със собствени или наети без водач пътни превозни средства, управлявани от водачи, назначени по трудов договор с лицето, за чиято сметка се извършва превозът, когато този превоз не е основна дейност за него. В този контекст и само за пълнота на изложението следва да се посочи, че действително заплащането на част от разхода за гориво и/или пътни такси, което става при т.нар. „споделено пътуване“, не представлява икономическа облага по смисъла на § 1, т.56 от ДР на ЗавПр, доколкото тези разходи съставляват само един от компонентите, формиращи цената на услугата по превоз. /виж в т.см. р.№ 2234 от 27.02.2015 г. по адм.дело № 8892/2014 г., VII о.; р. № 70/05.01.2015 г. по адм.дело № 6864/2014 г. , VII

о. и др./. В процесният случай обаче е категорично установено, че **пътниците са заплатили насрещна престация за осъществения превоз** /някои от тях преди, а някои от тях след пристигане по местоназначение, видно от анализирания им показания по-горе в решението/, което изключва наличието на хипотезата на т. нар. „споделено пътуване“. Ето защо и настоящият съдебен състав приема, че правилно е било прието от районният съд, че се касае за извършван по занятие международен обществен превоз на пътници, доколкото транспортната услуга се извършва срещу заплащане, превозват се пътници и при превоза се преминава държавна граница съгласно легалните определения по §1, т.1, 2 и т. 14 от ДР на ЗАвПр. Съгласно ТЗ под дейност по занятие се разбира дейността да се осъществява системно /постоянно/, като поминъчна дейност, която може да бъде пряк източник на печалба/доходи/. Дейностите и сделките трябва да се извършват реално, а не само лицето да има намерение за извършването им. Както вече се посочи, в инкриминираната престъпна дейност на обв.Ш. изцяло е доказано, че в превоза от или до Р България пътниците са заплащали определена цена, като пътуванията не са били спонтанни, а системни и регулярно извършвани по занятие, като видно от справките за граничен контрол, в периода от 01.01.2021 г. до 12.02.2022 г. обв.Ш. е регистрирал 40 броя излизания през ГКПП Дунав мост с превозени 240 броя пътници и 36 броя влизания в страната през ГКПП Дунав мост с общо превозени 146 броя пътници.

След като правилно е установил фактическата обстановка, РСО правилно е квалифицирал дейността на обвиняемия като престъпление по чл.234г,ал.1, вр. с чл.26 от НК. Събраните доказателства по делото са еднопосочни и непротиворечиви относно времето, датата, пътника и заплащането от него за извършвания превоз от Р България до страни от ЕС и обратно. За всеки един от тези превози, обв.Ш. не е имал разрешение, лиценз или регистрация да осъществява такава дейност по занятие, съобразно нормативната уредба на Република България, в случая ЗАвПр или друг нормативен акт на ЕС. Категорично е установено, че обв.Ш. е осъществявал тази дейност именно за осигуряване на доходи, като използваните при превоза МПС не са имали никакви отличителни знаци, табели, банери или каквито и да било идентификационни черти и белези на търговско дружество или ЕТ осъществяващи дейност по превоз на пътници и/или товари. На са били издавани каквито и да било документи, фискални бонове, билети или други превозни документи във връзка с осъществяваната дейност по превоз на пътници, което е изключително важно условие за тяхната защита и представлява документ за тяхното застраховане като пътници. Ето защо и настоящият състав приема, че е налице съзнателност в упражняването на тази дейност откъм всички онези елементи, които влизат в състава и съответно яснота в съзнанието на обвиняемия за обществено опасните последици, които са искали да настъпят.

Първостепенният съд правилно е определил размера на наложеното административно наказание - 2 000 лв. глоба при възможност от 1000 до 5000 лв. – преценка, която този състав споделя доколкото при определянето на размера, РСО я е съобразил с тежестта на нарушението; с разпоредбата на чл. 78а, ал. 5 от НК; с броя на деянията, включени в продължаваното престъпление (общо седем обществени превоза на пътници без лиценз); и не на последно място с имотното състояние на обвиняемия декларирано от него /във вр. с чл.47,ал.1 НК - декларация, л.130, т.2 от ДП/. Видно от тази декларация, обвиняемият не е семеен, няма непълнолетни деца, за които да полага грижи и дава издръжка, не притежава недвижими имоти, не получава месечни доходи, притежава 2 бр. МПС, с които е извършвал обществен превоз. Отчетените в хода на съдебното дирене обстоятелства сочат на една престъпна упоритост и завишена степен на обществена опасност както на деянието, така и на дееца, която правилно е санкционирана от съда с този размер на административното наказание, чрез който могат да бъдат успешно постигнати целите по чл.12 от ЗАНН, респ. не са налице предпоставки за допълнително намаляване, за което неоснователно претендира защитата на обвиняемия.

При служебната проверка на обжалваното решение по реда на чл.313 от НПК, настоящата инстанция счита, че не са налице основания, налагащи отменяване на обжалваното решение, поради което същото следва да бъде потвърдено като правилно и

законосъобразно.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 66/26.06.2023 г. по АНД № 105/2023 г. по описа на РС-Омуртаг, като ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____